

Svenska Canada-Tidningen
Canada-svenskarnas hem- och farm-
journal.

P. M. Dahl.
Managing Editor.

Trycks och utges varje torsdag
av The Canada Weekly Printing Co.,
Ltd., ett aktiebolag instituerat under
provinshuset i Manitoba, med ut-
givningsort 225 Logan ave., Winnipeg,
Manitoba.

Swedish Canada News
The Canadian Swedish Home and
Farm Journal.

P. M. Dahl.
Managing Editor.

Printed and published every Thurs-
day by the Canada Weekly Printing
Co., Ltd., a joint stock company, in-
corporated under the Laws of Mani-
toba, at the office and place of busi-
ness, 225 Logan ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 19 mars, 1931.

DEN KOMMANDE SESSIONEN.

CANADAS parlament har åter sammanträtt. Det har skett under övliga former och ceremonier även om lord Bessborough icke hade tillfälle att närvara. Det lilla svepskålet "att generalguvernörens närvaro vore nödvändig," har alltså visat sig i sin fulla kraft av ett svepskål.

Otvärligt kommer den kommande säsongen att på ett kraftigare sätt angiva relationerna mellan de båda ledande partierna än vad den korta, synnerligen bråda säsongen i september kunde göra. Förhållandena ha sedan dess förändrats ganska avsevärt, och situationen, som redan då var allvarlig, är i dag tillspetsad. Stora ekonomiska problem vänta på avgörande, och det är högst troligt, att man i år kommer att se ett av de kanske mest intressanta om icke mest lysande legislativa sessioner i landets historia. Vi ha intet att vinna av en partipolitisk konfektion, och det svåra läget kräver handling mer än välformade tal.

Torontolet har under föregående år framkallat ytterligt korta och snävt tilltagna svar, men i år har man alla skäl att vänta sig en ingående diskussion av de många skilda och brännande problem, som angivits i detsamma. Budgeten med dess förebådade revisioner, skatteförhöjning och ökning av tullarna å vissa artiklar, torde dock komma att tilldraga sig största uppmärksamheten.

Flera av våra ledande politiker äro borta, antingen bundna vid sjukbäddar eller av annan anledning frånvarande. På regeringens saknar man mr. Stevens, handelsministern, som just nu tillbringa en konvalescenttid i södern, och som knappast kan väntas intaga sin plats ännu på ett par månader. Sir George Perley, är landets representant vid den stora imperiala utställningen i Buenos Ayres.

Mr. King, och det liberala partiet saknar mr. Dunning's emfenta stöd, och ett flertal andra ledande politiker inom partiet äro likaledes borta.

Parlamentets öppnande ägde rum tämligen sent i år, men man har alla skäl att antaga, att det kommer att ge ett gott tillfälle för våra ledande män att noga överväga och grundligt diskutera de viktiga frågor, som nu föreligga. Det skulle vara ett beklagligt missstag, om regeringen begagnade sig av sin majoritet, att i likhet med föregående session brådstörtat trumfa igenom sin vilja utan tillfälle för andra grupper att göra sina synpunkter gällande. Det är stora uppgifter som stå på spel, och det är nödvändigt, att regeringsmakten under sådana förhållanden icke missbrukas.

Den enastående och onödvändig förändringen i ekonomiska förhållanden, den minskade statsinkomsten, den låga handelsomsättningen och ökningen av statsskulden äro några av de många uppgifter, som kräva ett avgörande beslut av landet styrmän. Finansministern mr. Bennett har att till varje pris finna en inkomstkälla, som kan täcka behovet av minst 140 millioner dollars. Nedsärning av utgiftsstaten kan möjligen ge en del, men huvuddelen måste otvivelaktigt komma från landets befolkning i form av ökade skatter. Förmodligen kommer denna ökning att ske i form av indirekt beskattning å varor, och nödvändighetsartiklar av skilda slag. En ökad bolagsbeskattning torde även höra till, vad man har att vänta sig för beredande av större inkomster.

Den oförförligt intressantaste och viktigaste frågan, som man nu bortser från den därmed starkt sammanhängande tariffökningen — nämligen jordbrukskransens avhjälpande kommer otvivelaktigt att upptaga en stor del av parlamentets tid. Huruvida regeringens fasta tilltro till de ökade tullarna som det allena saliggörande botemedlet för jordbruket i Västern, skall komma på skam eller ej är en annan sak. Och i vad mån det skall komma att bidra till skapande av lägre produktionskostnader och ökade avsattnings genom en jämnare marknad är också ägnat att uppkalla allmänhetens intresse och uppmärksamhet. På denna punkt äro ju också skillnaderna mellan de ledande partierna, liberaler och konservativer, mest i ögonfallande.

Med fröjan om jordbrukets stöd och hjälp sammanhånger också arbetslöshetsproblemet, som tydligen hotar att taga en helt annan karaktär än mr. Bennett och hans meningsfränder överhuvud tänkt sig i augusti i fjol. Det är en fråga, som kräver stor uppmärksamhet från samtliga partier, och det är att hoppas, att man vid diskuterande av denna viktiga punkt på arbetsprogrammet ådagalägger en ärlig vilja och ett fast tro till en förnuftig, för landets ekonomiska och industriella välfärd, lyckobringande lösning.

CANADAS SVAR TILL RYSSLAND.

Philadelphia Public Ledger.

Det är svårt att f. n. överskatta betydelsen av den kärva, förkrossande order-in-council, medels vilken Canada i dagarna har uttalat sin vägran att släppa in sovjetryska varor i tävlan med andra införselvaror av samma slag. Denna order, utfärdad av Hon. E. B. Ryckman, Canadas minister of revenue, återspeglar tydligt den rådande åsikten och känslan i parlamentet och alla provinserna. Den gör ingen hemlighet av att Canada är fast beslutet att utestänga mer än ryska kol, rysk trämassa, trävirke, asbestos, skinnvaror och andra förnödenheter, brännmärkta som produkter av tvunget arbete. Denna avdelning av det brittiska världsskiktet har handlat med uppseendeväckande energi och snabbhet för att sätta stopp för den kommunistiska propaganda, som oundgängligen åtföljer sovjetryska införselvaror. Och den gör inga försök att rättfärdiga sig genom sök att rättfärdiga sig genom straktioner.

Canada erkänner faktiskt, att det anser de ryska massutskräppningarna som en förberedande manöver i ett ekonomiskt förstörelsekrig, organiserat ej blott mot Canada, men mot hela det civilisationssystem, hvarav Canada utgör en del.

Canadierna hava ärvt det brittiska rättssystem, enligt vilket individens rättigheter intaga det främsta rummet, och enligt vilket genomsnittsborgarens vilja är regeringens grundval. Deras statsfilosofi har ännu icke grumlats av det slags känslor, som lämnat Storbritannien och t. o. m. Förenta Staterna tvekan och obeslutsamma gentemot öppen och skriande aggression från sovjetens sida. Deras order-in-council utfärdar öppet, att den ryska sovjeten eftersträvar att söndra världen och förstöra den ekonomiska grundvalen för vesterländsk civilisation. I denna övertygelse och bekymrade om detaljerna i fråga om mellanfolklig handel hava canadierna måttat det kraftigaste slag som ännu tilldelats Ryssland och dess planer för en kommunistisk värld.

Det bästa, som kan sägas om sovjetssystemet, t. o. m. av dess egna vänner och propagandister, är, att det bemötar sig om att i grund utplåna den enskildes själ och samvete som faktorer i civiliserat framåtskridande; att avskaffa all privategendom; att förmäna alla människor för tanke och handling för att sätta hela mänskligheten på en gemensam rivå av smörgåsmedel-mättighet.

Kommunismens oförställda mål är att undertrycka individualismen i dess strävan efter att höja massorna. Ingen ens i Moskva vet, om detta är möjligt, men kommunisterna äro villiga att göra världen till en grushög för att få utföra sitt experiment.

Canada säger faktiskt, att det vill hava så litet att göra med Ryssland som möjligt. Dess beslut är icke avfattat i svävande ordalag. Det gör

nga krumbukter eller slingerbultar. Som sagt, är beslutet icke insvept i en massa dunkla antydningar rörande reglerna för internationella tullar och handel. Det är en grundsatsförklaring sådan som kunde ha utgått från London på den tid, då det brittiska världsskiktet stod på tinnarna av sin glans och makt. Här finnas inga förödmjukande spår av den försiktighet och oviss-het, varmed andra regeringar hava bemött det ryska spörsmålet och dess krigiska målsmän.

Canada är det första land att kasta strunt åsido och tala samma rättframma språk, som sovjetens ledare nyttjat från början. Och det är icke otänkbart, att dess föredöme kan tjäna som en ytterst välbehörlig läxa för andra nationer och regeringar, vilka betett sig smått jämrande och pinsamt och överdrivet artiga gentemot sovjetens övergrepp.

—Calgary Herald.

Tidningsmannen och allmänheten.

Redaktör E. B. Ringman, har nyligen i St. T:s jubileumsnummer skrivit en beaktansvärd, på rik erfarenhet byggd artikel om tidningsmannens kall och uppgifter. Vi tillåta oss ur denna artikel citera följande:

"Det ligger i yrkets natur, att felen som begås synas vitt och brett. Äro nyheterna lika riktiga och välkontrollerade, som de äro märkliga och intressanta, så är ju detta blott i sin ordning, och ingen faller på den ideen att tänka efter, vilken möda och skicklighet ett sådant resultat kan ha kostat journalisten som arbetade. Och så skall det naturligtvis vara, detta är det riktiga. Det lyckas naturligtvis inte alltid men korrektivet ligger ju hos allmänheten och även hos pressen själv, främst kanske däruti, att det finns så många tidningar och att dessa hålla ögonen på varandra. Nyligen yttrade en framstående Stockholmsläkare under en diskussion i Publicistklubben, att den bildade allmänheten skulle med särskilt intresse omfatta en daglig tidning, som framträdde med det programmet, att den icke eftersträfvade snabba nyheter men däremot ville garantera varje nyhetsmeddelandes tillförlitlighet, åstadkommen till exempel genom ett redaktionellt kontrollkontor, varigenom varje telegram, varje notis och varje referat hade att passera före tryckningen. Men en sådan tidning skulle icke leva länge redan av det skälet, att de andra tidningarna, som fortfarande eftersträfvade även snabbhet, i verkligheten skulle lämna så pass många på en gång snabba och riktiga nyheter, att allmänheten, de olika sackmännerna däruti inbegripna, mycket snart skulle lämna tidningen med kontrollkontoret i stället. Den absoluta garantien mot misstag skulle ju för övrigt aldrig kunna skapas, och när det första oundvikliga misstaget gjort sin grimas i tidningen med kontrollkontoret för att förr eller senare följas av ett nytt och med kanske ännu fulare uppsyn, så vore ideens omöjlig-het bekräftad av det allmänna löjet. Varje redaktion måste försöka att själv vara

ett kontrollkontor, och det är just den dagliga spänningen mellan snabbhetskravet, som ger journalistiken dess plus. Man bör vara kritisk mot pressen, det vet ingen bättre än tidningsmannen själv, men han är glad och tacksam, om allmänheten också förstår något av betingelserna för hans arbete."

Dessa tänkvärda erinringar borde överallt begrundas och beaktas!

När Sinclair Lewis talade svenska.

En del tyska tidningar berättar verkligt roande historier om nobelpristagaren Sinclair Lewis' utflykte, på det svenska språkets område. Så fort han fått underrättelse om att han begävrats med Nobelpriset, satte han och hans fru i gång med att lära sig svenska. Vederbörande lärare fick i uppdrag att lära familjen Lewis de snöbändiga svenska glosorna. Då jag kom till Stockholm, förklarar Sinclair Lewis, upptäckte jag emellertid, att mina ansträngningar egentligen varit alldeles onödiga. På hotellet där jag bodde var svenskan i varje fall alldeles överflödig. Den utomordentliga hotellpersonalen talade alla engelska, och på de många bjudningar jag var talade man alla möjliga språk, men mycket sällan svenska.

Men, meddelar Sinclair Lewis, en vacker dag fick jag verkligen lön för mödan och användning för mina kunskapar i svenska. Vid en mottagning hos kung Gustaf tillfrågade mig prins Carl om hur jag tyckte att svenskan ljöd. Jag svarade naturligtvis då, att jag talar svenska själv, och då föreslog prinsen, att vi skulle underhålla oss med varandra på detta språk. Jag satte i gång genast i den flötaste konversationsstön: "Sådesärn är en livlig liten fågel med styv stjärt, som hoppar omkring och plockar mask". Prinsen såg en smula förvånad ut, varför jag fortsatte: "Det är icke allt som jag kan. Rurik var en mäktig hövding, som seglade till Ryssland och grundade ett stort rike där." Prinsen blev ännu mer förvånad och försökte leda in konversationen på någonting annat, men Sinclair Lewis fortsatte, strålade av iver, och meddelade: "Värmland är en vacker del av Sverige, fylld av skogar och berg, och där bor Selma Lagerlöf. Denna sista sats var jag emellertid inte lärt mig i Amerika", fortsatte Sinclair Lewis, nu på engelska. "Den har jag tillverkat alldeles ensam här i Stockholm". Prins Carl skrattade erkännande o. så fortsatte konversationen på engelska.

Din vän har en vän, och din väns vän har en vän; var försiktig i dina ord.

Ypperlig för matsmältningen!

När ni känner er dålig i magen, när ni har smärta och värk i magen, när ni har illamående och när ni har svårigheter att ta till sig mat, är det ett tecken på att ni ha en matsmältningsstörning. Vid dålig matsmältning är den speciella, icke-laxativa Bismarck-Magnesia den bästa och snabbast verkande verkliga hjälpmedlet. Även de mest komplicerade fall av matsmältningsstörning och illamående kan intas. Fråga eder apotekare.